

El Primavera Sound 2018 en 19 concerts

Repàs del festival a través d'alguns dels artistes més representatius que han passat pel Parc del Fòrum de dijous a dissabte

Primavera Sound | Xavier Mercadé

Com un estel fugaç, el Primavera Sound d'aquest any ja ha tornat a passar. En qüestió d'una setmana més de 200 concerts s'han repartit per Barcelona amb el Fòrum com a epicentre de la gran majoria d'actuacions. A l'edició d'aquest any no hi han faltat ni cancel·lacions de grups a l'últim moment, ni sorpreses musicals revelades minuts abans, ni les clàssiques trepitjades entre grups que es produeixen quan en un mateix recinte com el del Fòrum s'acumulen més de deu escenaris en funcionament.

Segons dades de l'organització, la tendència del festival continua sent el creixement. En la divuitena edició s'han congregat al Fòrum 215.000 persones, 7.000 més que l'any passat, i d'aquestes s'ha calculat que el 60% eren estrangers. Havent repassat les dades d'un dels festivals de primera línia a escala mundial, ens disposem a desgranar algunes de les estampes musicals que ens van deixar els tres dies de música al Parc del Fòrum.

F/E/A

Dijous, 17 h. Escenari Adidas

Segurament els mallorquins **Forces Elèctriques d'Andorra** feien un dels seus concerts més multitudinaris, encara que fos a l'escenari més petit del Primavera Sound i a una hora en què la gent encara anava arribant. Vestits de negre i amb vocació per fer-se pesants, el quintet va

passar per paisatges desèrtics a partir del post-rock i l'experimentació sonora que facturen. El Segell del Primavera editarà la propera referència del grup, que per a *Vèrtebra* (El Segell, 2018) ha tingut la producció de John K. Erskine (productor de bandes com **Sonic Youth**) i la trompeta de Marc Cunningham. L'avantguardista músic resident a Barcelona, però, no els va acompanyar al concert al Fòrum.

The Zephyr Bones

Dijous, 17.40 h. Escenari Pitchfork

Grup en auge i en plena activitat -fa poc van estar de gira pels Estats Units i també últimament han tocat per Europa-, al Primavera hi venien entre altres raons perquè la seva música quadrava a la perfecció amb el marc que proposa el festival. Melodies platgeres que amb el mar al darrere quedaven pintades. El sol picava fort (aquest any no ha plogut cap dia) i el quartet xilenocatalà aconseguia fer més suportable la calor.

Kelela

Dijous, 20.35 h. Escenari Ray-Ban

A dalt de l'escenari, **Kelela** repartint elegància de blanc i dominant sense esforç ni presses l'escenari de Ray-Ban en plena posta de sol. A sota de l'escenari, un dels públics més entregats del festival, també predominantment de blanc, aclamava la diva movent-se com si fossin les tres de matí, punys enlaire. **Kelela** va oferir el seu repertori r'n'b electrònic amb punts àlgids de festa com "Enemy" i reivindicant que al Primavera Sound també hi ha espai per cançons tristes com "Better".

Kelela. Foto: Xavier Mercadé

The War on Drugs

Dijous, 20.50 h. Escenari Mango

Amb *A Deeper Understanding* (Atlantic Records, 2017), el grup de Pennsilvània ha fet un pas més en el seu creixement musical i en el reconeixement d'una laboriosa carrera com la d'Adam Granduciel. Feia tres anys havien tocat a un dels escenaris mitjans, i a l'edició del 2018 s'estrenaven a un dels grossos. Tocar a l'anomenada zona 'Mordor' pot ser un privilegi o un malson, ja que les grans multituds és més fàcil que es distreguin i costa més que la comunió entre artista i públic sigui total. En el cas dels nord-americans, tot i el digne esforç per fer arribar les seves cançons de rock clàssic i modern alhora a bon port, els problemes tècnics i la falta d'intimitat van fer que el concert avancés a mig gas. Sense grans moments, sense grans silencis, sense grans instants de pell de gallina com els que provoquen els àlbums del grup.

James Holden & The Animal Spirits

Dijous, 22 h. Escenari Bacardi Live

El consagrat productor d'electrònica convertit en guru de la tribu del jazz espiritual, **James Holden**, va portar el viatge folk-trance del seu darrer àlbum amb **The Animal Spirits** a una *performance* ambiental en cercle, amb actitud de *jam session* i una gran foguera elèctrica de fons. El resultat va ser un concert orgànic, circular i selvàtic amb el fum de la depuradora del Besòs de fons recordant-nos on érem.

Fever Ray

Dijous, 23.35 h. Escenari Primavera

Qui va optar per saltar-se el concert de **Nick Cave** va poder gaudir de la rave surrealista i *queer* de **Fever Ray**. La sueca Karin Dreijer liderava un grup de sis músiques disfressades d'una espècie de dibuixos animats d'inspiració aeròbica gimnàstica. Van oferir energia pura en diferents formes de pop elèctric, drum'n'bass i lluita contra el patriarcat. Música per suar de plaer entre ritmes tribals i llums de neó. Busqueu "IDK About You" a Youtube per fer-vos-en una idea.

Nick Cave and the Bad Seeds

Dijous, 23.40 h. Escenari Mango

Com si fos un encantador de serps, l'australià va aconseguir controlar les masses com ell va voler, demostrant de nou que és un dels millors frontmans que hi ha actualment. Aquells que s'esperaven un **Nick Cave** més reservat i íntim presentant les funestes cançons del seu últim disc, *Skeleton Tree* (Bad Seeds Ltd, 2016) -també especialment reservat i íntim, ja que en el procés de gravació el fill del músic va morir, als quinze anys-, anaven mal encaminats. **Cave** va sortir a l'escenari enèrgic, brutal i repartint clàssics de tota la seva trajectòria, alguns dels quals feia gairebé vint anys que no tocava. Semblava content i amb ganes de fer vibrar el públic ja fos al piano, passejant-se pel ballat de les primeres files o entre la multitud. El final colossal va venir quan l'artista va incitar la gent a pujar a l'escenari i una bandada de joves fans van ocupar l'escena fent indistingible Warren Ellis i la resta de músics. Una estampa màgica per a molts, excepte per al personal de seguretat.

Nick Cave & The Bad Seeds. Foto: Xavier Mercadé

Oumou Sangaré

Divendres, 18.30 h. Escenari Ray-Ban

La quota africana no falta mai al Primavera Sound, i ja comencen a ser habituals els concerts de sang calenta a l'escenari de les grades del Fòrum. La maliana és una institució a tot el continent, i a Barcelona es presentava amb una banda multicultural i amb dues acompanyants que ballaven, cantaven i encomanaven al públic ganes de passar-s'ho bé. Música empàtica, gens tancada en ella mateixa, feta per compartir.

Amaia

Divendres, 20.30 h. Escenari Hidden Stage

Si una cosa té el Primavera Sound que el desmarca de la resta de programacions i el situa com un dels essencials és que, superada la majoria d'edat, ja tot s'hi val. En aquesta divuitena edició la gran sorpresa ha estat la incorporació d'**Amaia** al cartell. Guanyadora de la darrera edició del concurs televisiu *Operación Triunfo* i participant a Eurovisió a duet amb **Alfred**, la cantant de Pamplona es va posar a la butxaca el públic amb un repertori de versions sobretot pop. Molt ben acompanyada dels maresmenecs **The Free Fall Band**, **Amaia** va interpretar des de "She's Leaving Home" de **The Beatles** en clau funk, fins a la italiana "Senza un perche" de **Nada** o l'*opening* de la sèrie *Narcos*, "Tuyo", original de **Rodrigo Amarante**. Amb la direcció artística de **Miqui Puig**, la cantant navarresa també va defensar a veu i piano "Alfonsina y el mar" i un dels seus grans èxits del pas per l'acadèmia, "Miedo" d'**M-Clan**.

Amaia. Foto: Xavier Mercadé

Thundercat

Divendres, 22.35 h. Escenari Ray-Ban

Amb un Ray-Ban ple fins la bandera i en hora punta, Stephen Bruner inflamava el seu baix amb ritmes cardíacs en un exercici de virtuosisme, velocitat i control del *groove* espectacular. La barreja d'estils, ambients i gèneres sota el paraigua del seu disc *Drunk* (Brainfeeder, 2017) manté la coherència intacta en directe. Versió de **Kendrick Lamar** inclosa.

Thundercat. Foto: Xavier Mercadé

Los Planetas

Divendres, 23.35 h. Escenari Seat

Programats a última hora, ja havien de ser un grup sorpresa però a més van acabar sent un grup substituït per la caiguda del cartell dels americans **Migos**. Jota i companyia van començar forts amb "Segundo premio", envoltats d'un públic majoritàriament espanyol i per tant, minoritari en un festival dirigit especialment al públic europeu. Els rumors deien que farien de dalt a baix el disc *Una semana en el motor de un autobús*, però el repertori va anar fluctuant entre cançons de totes les èpoques, en especial les de l'últim disc, *Zona temporalmente autónoma* (El Ejército Rojo, 2017). Un dels moments més especials del festival va ser quan el grup va cedir l'escenari al traper **Yung Beef** per fer conjuntament la cançó "Islamabad". Congeniar l'indie dels noranta amb les noves figures del trap estatal va ser una combinació digna de presenciar, estranya i divertida. També **La Bien Querida** va col·laborar cantant el tema que comparteixen al nou disc. En un dels pocs discursos polítics del festival, Jota va celebrar que avui fos un bon dia per al poble català i l'espanyol, per la caiguda d'un president corrupte, a més de denunciar el fet que hi hagi presos polítics al nostre país.

Panda Bear

Divendres, 1.15 h. Escenari Bacardi Live

Diuen que **Panda Bear** aprofita els directes per experimentar, assajar i provar noves versions dels seus temes i fins i tot explorar-ne de nous. Això comporta que cada concert sigui una experiència psicodèlica diferent, una nova freqüència. La de divendres va encallar-se en alguns punts reiteratius però en altres va aconseguir cruïlles de ritmes i patrons sublims.

Hune b2b Antal

Divendres, 4.00 h. Escenari Desperados Club

El tancament del divendres, coses de la vida, va ser un calc del tancament del Sónar de l'any passat, amb dues ànimes: la duresa martellejant de **The Black Madonna** i el soul house ballable de **Hunee** (de la mà d'**Antal**). Aquesta darrera opció va fer ballar amb lleugeresa i alegria l'escenari selvàtic de Desperados -que ja ha estat batejat pels primaverasoundins com a 'Nàrnia'-.

Ariel Pink

Dissabte, 20.25 h. Escenari Ray-Ban

Si en format de disc la música d'**Ariel Pink** ja té una coherència estrambòtica que sembla funcionar per una màgica casualitat, en directe a l'escenari Ray-Ban la dispersió i desencaix van ser encara més intensos. El to *lo-fi* nostàlgic i psicodèlic va perdre part de la seva intensitat en un concert més sorollós i menys ambiental del que alguns podien esperar.

Slowdive

Dissabte, 21.30 h. Escenari Primavera

El retorn de **Slowdive** va ser una de les pedres angulars del festival a l'edició del 2014. El repàs de la trajectòria dels britànics pioners del *shoegaze* va funcionar com la seda, amb un so exquisit, sorollós i amable segons tocava. Els himnes clàssics com "Catch a Breeze" o "Alison" es van mantenir impertorbables, i les noves cançons, més a prop del pop, sonaven com si la banda no hagués parat de compondre en els darrers 22 anys.

Oblivians

Dissabte, 23.40 h. Escenari Adidas

Ofici demostrat. El trio de Memphis que es reuneix intermitentment des de la seva dissolució l'any 1998 va venir al Primavera Sound per primera vegada per tocar amb ràbia i potència les cançons de garage rock que els han fet ser un emblema del gènere. Blues cabrejat de format minimalista, amplificadors petits, bateria bàsica i instruments intercanviats. Tots sabien i volien tocar-ho tot, respectés o no el ritme del concert. Malgrat aquestes aturades a *boxes* per als canvis d'instrument, la pistonada era tan frenètica un cop es posaven a tocar que oblidaves ràpid les qüestions formals del concert.

Arctic Monkeys

Dissabte, 23.50 h. Escenari Mango

Sense dubte un dels grans reclams del cartell d'enguany. La banda britànica ha estat cinc anys sense treure nou disc, però a Barcelona va inundar un dels escenaris grans del Primavera amb bona part dels seus clàssics, i és que el públic va embogir amb cançons com "Do I Wanna Know", "I Bet You Look Good on the Dancefloor" o "Why'd You Only Call Me When You're High". El grup d'Alex Turner ha fet un gir més reposat a *Tranquility Base Hotel & Casino* (Domino, 2018), el nou llarga durada que no ha connectat tant amb el públic però que marca un impàs en la trajectòria de la formació rockera de Sheffield en l'aspecte conceptual, i també en la seva incorporació al repertori en directe.

Deerhunter

Dissabte, 00.50 h. Escenari Ray-Ban

La relació entre el grup d'Atlanta i el festival Primavera Sound és especial, tant, que semblava que Bradford Cox i companyia tocaven al festival de genolls, agraïts del que els ha donat i fins i tot sense cobrar. Tot el concert va transcórrer sota una fina capa d'emotivitat ja toquessin cançons més distorsionades o més brillants, fent cançons de la seva darrera referència editada aquesta mateixa setmana, però també repassant nombrosos *hits* d'una trajectòria que ja ha complert la dècada. En comparació amb altres concerts de la banda al festival, aquest el va diferenciar una sensibilitat especial a l'hora d'escollir les cançons i d'executar els silencis.

John Talabot

Dissabte, 2.00 h. Escenari Desperados Club

La sessió tropical del català **John Talabot** per anar acomiadant el Primavera Sound s'ha convertit en el clàssic punt de trobada dels grupets, dels que han perdut el mòbil, dels que s'han quedat quan tots els seus amics han marxat abans d'anar a la festa final de **DJ Coco**. Ritmes caribenys i africans embalsamats en tecno i *house* de la casa en una llarga sessió que no va decaure en cap moment, malgrat el cansament de tot un festival a les cames del públic.